

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci

žalobce: D. Ž.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 10. 2020, č. j. X, o invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 14. 10. 2020, č. j. X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Rozhodnutím žalované ze dne 14. 8. 2020, č. j. X (dále také jen „*prvoinstanční rozhodnutí*“) byl žalobci podle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zdp*“), od 8. 9. 2020 odejmut invalidní důchod s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení v Hradci Králové ze dne 29. 7. 2020 (dále jen „*OSSZ*“) již žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 20%.

2. Rozhodnutím žalované ze dne 14. 10. 2020, č. j. X (dále také jen „napadené rozhodnutí“), žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila své prvoinstanční rozhodnutí.
3. V odůvodnění uvedla, že přezkoumala prvoinstanční rozhodnutí v celém rozsahu včetně rozsahu uplatněných námitek, posoudila invaliditu žalobce a v tomto směru odkázala na nový posudek o invaliditě ze dne 7. 10. 2020, vypracovaný pro účely námitkového řízení, dle kterého žalobce není invalidní. Míra poklesu pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce byla tímto posudkem o invaliditě stanovena ve výši 30%, což neodpovídá žádnému stupni invalidity. Žalovaná v rozhodnutí vyjmenovala, z jakých odborných lékařských nálezů lékař Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení, pracoviště Hradec Králové (dále také jen „lékař ČSSZ“) při novém posouzení vycházel (strany 1 a 2 napadeného rozhodnutí) a k jakým skutkovým zjištěním dospěl (uveden diagnostický souhrn onemocnění žalobce). Lékař ČSSZ uvedl, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII (postižení svalové a kosterní soustavy), oddíle A (artropatie), položce 1b (osteoartróza – středně těžké postižení) přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity, ve znění pozdějších předpisů, pro které stanovil míru poklesu pracovní schopnosti v rámci daného rozpětí 20-35% ve výši 30% pro přetrvávající občasné bolesti kyčelních kloubů více vpravo, s omezením hybnosti, bez odpovídajícího využití vzdělání (střední škola s maturitou). Takto stanovená konečná míra poklesu pracovní schopnosti neodpovídá žádnému stupni invalidity ve smyslu § 39 zdp. Invalidita zanikla dne 29. 7. 2020.
4. K námitkám žalobce, který nesouhlasil s posouzením svého zdravotního stavu, žalovaná uvedla, že rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je mnohočetná epifyzární dysplazie s koxartrózou vpravo – hodnoceno jako ASA I. (ASA I – zdravý pacient bez klinického patologického nálezu, chorobný proces, jenž je indikací k operaci, je lokalizovaný a nezpůsobuje systémovou poruchu). Odůvodnila, že žalobce trpí bolestmi kyčlí (více vpravo), přičemž i při medikaci analgetiky nevydrží déle stát, chodit, přenášet břemena a obtíže léčí spíše klidovým režimem. Po stránce somatické, až na mírnou obezitu, která se může obtíže zhoršovat, je zdravý. Z nově doložené ortopedické zprávy plyne, že při zhoršení stavu by byla indikována totální endoprotéza, nyní je třeba nutnost úlev od fyzicky náročné práce. Žalovaná s odkazem na
5. odůvodnění lékaře ČSSZ vysvětlila, že při zjišťovací prohlídce dne 23. 5. 2018 byla žalobci přiznána invalidita třetího stupně, a to v době, kdy se léčil v rámci dočasné pracovní neschopnosti a přednostou ortopedické kliniky mu byla v nálezu ze dne 7. 3. 2018 indikována totální endoprotéza pravého kyčelního kloubu. Posuzující lékařka OSSZ akceptovala pravděpodobnost operace s nutným doléčením a rehabilitací, avšak dodnes nebyla implantace totální endoprotézy provedena s tím, že nyní ortoped udává, že bude provedena pouze při zhoršení potíží. Uvedené důvody pravděpodobně vedly lékařku OSSZ k tomu, že žalobci přiznala v roce 2018 třetí stupeň invalidity, i když s ohledem na reálný klinický stav a platné právní předpisy bylo toto hodnocení jednoznačně nadhodnocené. Přestože lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti žalobce oproti OSSZ rozdílně, tj. ve výši 30%, je posudkový závěr stejný, tedy že žalobce není invalidní v žádném stupni invalidity. Žalovaná proto námitky žalobce jako nedůvodné zamítla.

II. Obsah žaloby

6. V podané žalobě žalobce obdobně jako v námitkách nesouhlasil s posouzením svého zdravotního stavu. Uvedl, že posudkový lékař při námitkovém řízení učinil posudkový závěr, že není invalidní v žádném stupni invalidity, aniž by podrobněji zkoumal jeho zdravotní stav. Na jednání nebyl přizván a nebyl lékařem vyšetřen. Namítal, že posudkový lékař nezhodnotil jeho celkovou výkonnost, pohyblivost a schopnost vykonávat denní aktivity. Uvedl, že trpí postižením kyčlí, vyloučit nelze ani spondyloepidysplazii, skoliózu a hrudní hyperlordózu, má vrozenou deformitu kyčle, mnohočetnou epifyz. dysplazii a valgozitu kolen. Jeho denní aktivity jsou omezeny, není schopen vykonávat pracovní činnost. Rovněž namítl, že jeho zdravotní stav se oproti stavu v roce 2018 zhoršil. Stanovená konečná míra poklesu pracovní schopnosti ve výši 30% dle jeho názoru neodpovídá faktickému stavu, když se naopak domnívá, že se jedná o postižení zvláště těžké odpovídající 70% míře poklesu jeho pracovní schopnosti. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí a jemu předcházející prvoinstanční rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Skutkové a právní závěry krajského soudu

7. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.
8. V přezkumném řízení soud konstatoval z lékařské dokumentace OSSZ Hradec Králové, že žalobci byl od 12. 5. 2018 přiznán invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. Dne 29. 7. 2020 byla provedena plánovaná kontrolní prohlídka invalidity. Po uvedení diagnostického souhrnu onemocnění žalobce a odborných lékařských nálezů, z nichž bylo při posouzení jeho zdravotního stavu vycházeno, byl učiněn lékařem OSSZ závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je oboustranná koxartróza jako výsledek dysplazie, což odpovídá zdravotnímu postižení uvedenému v kapitole XIII oddílu A, položce 1a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovil dle uvedené položky (10%) v taxativní výši 10%, kterou dle § 3 odst. 2 cit. vyhlášky zvýšil o 10%, celkově tak činí 20%. Dle učiněného závěru již žalobce není invalidní. Žalovaná proto prvoinstančním rozhodnutím žalobci odňala invalidní důchod.
9. V záznamu o jednání ČSSZ – Lékařské posudkové služby, pracoviště pro námitkové řízení Hradec Králové ze dne 7. 10. 2020 (nový posudek o invaliditě), je uveden výčet rozhodujících podkladů – lékařských zpráv o zdravotním stavu žalobce, diagnostický souhrn onemocnění žalobce a výsledek posouzení zdravotního stavu a míry poklesu pracovní schopnosti. Posudkové zhodnocení a závěr je uveden výše v části popisující odůvodnění napadeného rozhodnutí.
10. V projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen „PK MPSV“ nebo „PK“ nebo „posudková komise“), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č.

582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

11. Z těchto důvodů požádal krajský soud PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku, který byl vyhotoven po jednání komise konaném dne 25. 5. 2021, za přítomnosti žalobce. PK zasedala v řádném složení za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, zdravotní stav žalobce hodnotila na podkladě spisové dokumentace OSSZ, spisové dokumentace ČSSZ - Lékařské posudkové služby, a odborných lékařských nálezů v nich obsažených, na podkladě zdravotnické dokumentace od ošetřujícího praktického lékaře, žalobcem k žalobě doložených lékařských zpráv a na základě vlastních poznatků. Žalobce byl při jednání komise přešetřen odborným ortopedem. Po jejich vyhodnocení stanovila PK za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce degenerativní změny kyčelních kloubů II. – III. stupně s omezením rozsahu hybnosti po vrozeném vykloubení. **Procentní míru poklesu pracovní schopnosti** stanovila podle **kapitoly XIII, oddílu A, položky 1b** přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na horní hranici **35%**. Pro užití § 3 odst. 1 a 2 cit. vyhlášky nezjistila další posudkově významné skutečnosti. V posudkovém výroku uvedla, že zdravotní stav žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí odpovídal invaliditě prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp, za datum změny invalidity stanovila den 30. 7. 2020. PK uvedla, že zhodnotila doložené ortopedické nálezy ve vztahu k rozhodující příčině dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se závěrem, že zdravotní stav žalobce se objektivně podstatně zhoršil, nejedná se však o těžké postižení nervosvalového vedení ve smyslu ochrnutí končetin, porucha cití je dosud posudkově nevýznamná. Omezení hybnosti je v souvislosti se zhoršováním postižení dolních končetin v důsledku vrozené vady kyčelních kloubů. PK se vyjádřila i předchozím posudkům. Uvedla, že posudek OSSZ Hradec Králové ze dne 23. 5. 2018, kterým byla žalobci stanovena invalidita třetího stupně, považuje za posudkový omyl, neboť předpoklad operativního výkonu v budoucnosti (plánovaná totální endoprotéza pravého kyčelního kloubu) není posudkovým kritériem a objektivně doložený rozsah hybnosti v dysplastických kyčelních kloubech byl normální. Naproti tomu posudky lékaře OSSZ Hradec Králové ze dne 29. 7. 2020 a lékaře ČSSZ ze dne 7. 10. 2020 (viz výše) považuje PK MPSV za neobjektivní zhodnocení doloženého a objektivizovaného zdravotního stavu vzhledem k doloženým odborným lékařským nálezům. PK uzavřela, že komplexním zhodnocením zdravotního stavu žalobce na podkladě doložené zdravotní dokumentace a diagnóz dospěla k odlišnému závěru, že zdravotní stav žalobce ke dni vydání napadeného rozhodnutí odpovídal invaliditě prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zdp.
12. Při jednání soudu žalobce s odkazem na závěry posudku PK MPSV v Hradci Králové ze dne 25. 5. 2021 navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, náklady řízení nežádal. Žalovaná ponechala konečné rozhodnutí na úvaze soudu, náklady řízení nežádala.
13. Krajský soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
14. Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

15. V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
16. Za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než 1 rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než 1 rok (§ 26 zdp).
17. Podle ustanovení § 39 odst. 4 zdp se při určování poklesu pracovní schopnosti vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu, a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost, b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav, c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával, e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %, f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek.
18. Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje se posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).
19. Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
20. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).
21. V § 3 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní

schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. (3) Zvýšení horní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.

22. V § 4 citované vyhlášky se uvádí: (1) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce nemá vliv, popřípadě má jen nepodstatný vliv na schopnost pojištěnce využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (2) V případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce je stabilizovaný nebo pojištěnec je adaptován na své zdravotní postižení a v důsledku toho je pokles pracovní schopnosti pojištěnce menší, než odpovídá dolní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů. (3) Snížení dolní hranice míry poklesu pracovní schopnosti podle odstavců 1 a 2 nesmí v úhrnu převýšit 10 procentních bodů.
23. Napadeným rozhodnutím ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím byl žalobci od 8. 9. 2020 odejmut invalidní důchod s odůvodněním, že není invalidní z důvodu zjištěné míry poklesu pracovní schopnosti nedosahující alespoň 35%.
24. V řízení před krajským soudem bylo posudkem PK MPSV v Hradci Králové ze dne 25. 5. 2021 prokázáno, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí (14. 10. 2020) i nadále invalidní, a to pro invaliditu prvního stupně ve smyslu § 39 odst. 2 písm. a) zdp. Konečná míra poklesu pracovní schopnosti byla uvedeným posudkem stanovena ve výši 35%. Soud proto své konečné rozhodnutí opírá o závěry posudku PK MPSV v Hradci Králové, který se liší od posouzení lékařem OSSZ a lékařem ČSSZ v námitkovém řízení (co do zjištěné konečné míry poklesu pracovní schopnosti), z nichž žalovaná vycházela při svém rozhodování.
25. Posudek PK MPSV v Hradci Králové ze dne 25. 5. 2021 soud považuje za objektivní a přesvědčivý (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013-20 ohledně testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku), posudek obsahuje analýzu zdravotního stavu žalobce a jeho rozhodujícího onemocnění, podrobně hodnotí odborné lékařské nálezy a potvrzuje námitku žalobce, že jeho zdravotní stav i nadále odpovídá invaliditě, i když toliko prvního stupně.
26. Podle § 56 odst. 1 zdp zjistí-li se, že a) nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen, b) důchod byl přiznán nebo je vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží, důchod se zvýší nebo přizná, a to ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží. Důchod nebo jeho zvýšení se přitom doplatí nejvýše pět let nazpět ode dne zjištění nebo uplatnění nároku na důchod nebo jeho zvýšení; pro běh této lhůty platí § 55 odst. 2 věta druhá a třetí obdobně. Důchod nebo jeho zvýšení se však doplatí ode dne, od něhož důchod nebo jeho zvýšení náleží, v případě, že důchod nebyl přiznán nebo byl vyplácen v nižší částce, než v jaké náleží, nebo byl neprávem odepřen, anebo byl přiznán od pozdějšího data, než od jakého náleží,

v důsledku nesprávného postupu orgánu sociálního zabezpečení, c) důchod byl přiznán nebo je vyplácen ve vyšší částce, než v jaké náleží, nebo byl přiznán nebo se vyplácí neprávem, důchod se sníží nebo odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplácen, d) důchod byl neprávem přiznán nebo vyplácen od dřívějšího data, než od jakého důchod nebo jeho výplata náleží, důchod se přizná ode dne, od něhož náleží, nebo se nárok na výplatu stanoví ode dne, od něhož výplata náleží, e) se změnily skutečnosti rozhodné pro výši důchodu nebo pro nárok na jeho výplatu, postupuje se obdobně podle ustanovení písmene b) nebo c).

27. Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správními orgány došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí žalované podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci jinak, než žalovaná v původním správním řízení. Současně věc vrací žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem, tedy, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zdp. V tomto směru žalovaná provede změnu prvoinstančního rozhodnutí tak, že žalobci přizná invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně a rozhodne o doplatku invalidního důchodu za dobu od odnětí invalidního důchodu do doby jeho opětovného přiznání.
28. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

IV. Náklady řízení

29. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce, který byl ve věci zcela úspěšný, však žádné náklady řízení nepožadoval, a proto soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na jejich náhradu.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 22. července 2021

JUDr. Ivona Šubrtová v. r.
samosoudkyně